

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
دوشنبه ۲۱ اسفند ۱۴۰۲ - ۳۰ شعبان ۱۴۴۵
سال بیست‌وششم - شماره ۶۹۹۰ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۳۰۰۰ تومان

سرمقاله

رعایت حق الناس حتی در حد یک رأی

اخیراً یکی از روزنامه‌نگاران معروف و پرنویس اصلاح‌طلب در یک مناظره اینترنتی در میزان مشارکت در انتخابات تشکیک کرده و مدعی شده همان طور که قبل انتخابات گفته مشارکت حداکثر ۳۰درصد بوده و به‌زعم او مازاد آن تا ۴۰/۷ درصد ساختگی است (!) و حتی با رافتر گذاشته و می‌گوید حکومت ثابت کند این آرا واقعی است. درست است که این فرد قبل از انتخابات با تخلیش عددی را برای مشارکت پیش‌بینی کرده و حالا که غلط در آمده تخیل خود را بر واقعیت رجحان می‌دهد و به قول معروف «بیز خورده‌از خجالت می‌خواهد هم‌چنان سینه‌خیز برود»، اما دلیل نمی‌شود که حتی قواعد عقلی را کنار بگذارد و برای نفی ادعای واهی خود از طرف مقابل بینه طلب کند!

باید از این سر مقاله‌نویس روزنامه‌های چپ پرسید اگر واقعاًنظام- آن‌گونه که شما تصور می‌کنید-نسبت به آرای مردم حساس نبود و به راحتی اعداد را دستکاری می‌کرد، چرا باید عدد مشارکت را کمتر از دو انتخابات قبلی اعلام کند؟ اگر اعتقاد به حق الناس بودن آرای مردم وجود نداشت، سخت بود که عدد مشارکت بالای ۵۰ درصد اعلام شود؟

البته این بار اول نیست که چنین شبهاتی از طرف آنان که حضور مردم مطابق میلشان نبوده مطرح می‌شود. پیش‌تر نیز اصلاح‌طلبان هر بار که پیروز انتخابات بوده‌اند از آن مردمی ودموکراتیک خوانده و هر بار که شکست‌خورده‌اند، یاد در آرا و در سلامت انتخابات تشکیک کرده‌اند یا تلاش کرده‌اند نتیجه را در عمل نیز بزنند.

مروری گذرا بر تاریخ انتخابات در جمهوری اسلامی ایران به خوبی نشان می‌دهد که تک‌تک آرای مردم تا حد چه برای مجریان و ناظران انتخابات اهمیت دارد و اتفاقاً نمونه‌های خوبی وجود دارد که دقت عمل و سلامت متصدیان انتخابات را نشان می‌دهد. در سال ۱۳۷۶، درحالی‌که وزیر کشور دولت سازندگی از نظر سیاسی متمایل به آقای ناطق نوری بود، خاتمی پیروز شد و در سال ۱۳۸۴، درحالی‌که کل دولت خاتمی پشت سر هاشمی در آمده بود، احمدی‌نژاد پیروز شد. در سال ۱۳۹۲ هم روحانی منتقد دولت وقت بود اما با ۵۰/۷ درصد آرا در دور اول پیروز شد، اگر واقعاً حق الناس برای مجریان و ناظران انتخابات مهم نبود، نمی‌شد آن هفت‌دهم‌درصد آرای روحانی را نخوانند تا انتخابات به دور دوم برود و چه‌بسا با ائتلاف رقبای او ورق برگردد؟ اما چنین نشد، چون کلیت نظام اسلامی پاسدار رأی مردم است و در رأس آن قفیه عادلانه قرار دارد که مجموع آرای ۲۹ میلیون‌ی مردم در سال ۱۳۷۶ را فارغ از نتیجه شکرگزاری می‌کند و در پیشگاه خداوند متعال به سجد می‌رود.

در طول تمام این سال‌ها مهم‌ترین مدافع آرای تک‌تک مردم، فارغ از نوع انتخابشان، کلیت نظام و رأس آن رهبر انقلاب بوده است، چنان‌که در سال ۱۳۷۶ مقابل تقاضای مخالفان خاتمی برای ابطال انتخابات و در سال ۱۳۸۸ نیز مقابل زیاده‌خواهی و بدعت‌های غیرقانونی فتنه‌گران ایستادند.

همه این‌ها به این دلیل است که برخلاف مشی سکولار آن روزنامه‌نگار اصلاح‌طلب و رفقایش، نظام دینی بر این کشور حاکم است و در نظام دینی همه چیز بر مبنای حقوق و تکالیف الهی تعریف می‌شود و در همین چارچوب رأی مردم «حق الناس» قلمداد می‌شود و هیچ‌کس حق تسلی از آن را ندارد! این‌ا این روزنامه‌نگار اصلاح‌طلب که ۲۰ سال پیش خود سابقه عددسازی در یک نظرسنجی جنجالی معروف داشت و پرونده آن هم قضایی شد نباید از خود بیرسد که اگر نظام واقعاً مانند شخص خودش «عددساز» بود که میزان مشارکت در سه انتخابات گذشته راه به‌سادی بالای ۵۰ درصد اعلام می‌کرد و زبان‌های بسیاری از خناسان را می‌بست، نظام زبان طعنه این افراد را به خود باز گذاشته، اما از آرای ملت عدول نکرده است. الگوی سیاست‌ورزی ما مولا امیرالمؤمنین علیه اسلام است که می‌فرماید: «والله ما مثاویه بأذھی مثنی لکنه یغذرو و یغفرو و لولا کراهیه الفعدر لکنت مِن أذھی الناس» (به خدا سوگند! معاویه، از من سیاستمدارتر نیست، اما او، نیرنگ می‌زند و مرتکب انواع گناه می‌شود و اگر از خدعه و نیرنگ بیزار نبومد، من، از سیاستمدارترین مردم بودم).

۴۸ همت با کالابرگ به سفره مردم اضافه شد

گفت‌وگوی مشروح «جوان» با مشاور معاون وزیر رفاه

● بهمن‌آز قاسمی | خبرنگار گروه اقتصادی

کالاهای اساسی و واقعی شدن قیمت‌ها، ۱۱ قلم کالای ضروری سبد معیشت خانوار دستخوش افزایش قیمت شد. بر اساس محاسبات وزارت رفاه، هر کسی که در سال ۱۴۰۰ می‌خواست این سبد کالایی را با وزن و کالای مشخص بخرد، قیمتش ۵۲۳هزار تومان می‌شد. حالا که در سال ۱۴۰۲ هستیم، قیمت آن اقلام با همان وزن ۷۴۳هزار تومان شده است که مابه‌التفاوت آن ۲۲۰هزار تومان می‌شود | **صفحه ۴**

فرمانده کل سپاه: رهبر معظم انقلاب اسلامی یک نشان فتح را به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی اعطا فرمودند. این محصول همه مجاهدت‌های سپاه پاسداران انقلاب اسلامی است که فقط به شکل نمادین به بنده اعطا شد و همه پاسداران و بسیجیان در این نماد سهم دارند. این نشان محصول استقامت و صبر و شکیبایی خانواده‌های اعضای سپاه پاسداران و محصول اقدامات و مواجهه‌های فرماندهان این نیرو در شکست‌دادن دشمنان است | **صفحه ۲**

Khameneir

ردپای فرزندان معاون اول قوه قضائیه در پرونده باند «عمو»

● یکی از مسوارد اتهامی در پرونده فرزندان معاون اول رئیس قوه‌قضائیه مربوط به سواثر در ماجرای واگذاری ورزشگاه شهدای قیصریه به یک برج‌ساز معروف در تهران بوده است. بر اساس کیفرخواست

ارائه‌شده در دادگاه، متهمان مجموعه‌ای را برای اعمال نفوذ بر پرونده‌های قضایی از جمله پرونده‌های کلان اقتصادی تشکیل می‌دادند و با سوءاستفاده از افراد صاحب‌منصب، وجوهی دریافت می‌کردند | **صفحه ۶**

چهارشنبه‌سوری تعامل فراسازمانی و فراخبر می‌خواهد

● حسین فصیحی | دبیر گروه حوادث

● دکتر داوود فریدپور، استاد علوم ارتباطات در گفت‌وگو با «جوان»: قطعاً رسانه‌ها در چهارشنبه‌سوری کارکرد مؤثر نداشته‌اند، به این

رئیس‌جمهور اعلام کرد

بازگشت ۷ هزار کارخانه و کارگاه در خط تولید

● رئیس‌جمهور در جشن ملی توانمندسازی ۱۰۰ هزار مددجوی کمیته امداد، بهترین خبر برای دولت این است که خط تولیدی مددجویان کمیته امداد قابل راه بیفتد و عده‌ای را صاحب شغل کند. ۷هزار کارخانه و کارگاه که در خط تولید قرار گرفته

شعب است | **صفحه ۲**

یادداشت فرهنگی
جواد محرمی | دبیر گروه فرهنگی

تلنگر جدی به داوری با ماجرای «ذکایی»

برونده قضاوت یکی از داوران زن فوتبال در دربی پایتخت خیلی زودتر از آنچه تصورش می‌شد، بسته شد، دلیل آن هم اقدام غیر حرفه‌ای این داور طی چند سال گذشته در حمایت از تیم مورد علاقه‌اش بوده است. تصاویر منتشر شده گویای همه چیز است، اما جای تعجب دارد که این داور حتی بعداز آن مادر و دختر را از مشهد کلبه زدند و آخر کار هم معلوم نشد چه کسی آن فیلم را در دوربین مدار بسته آن مغازه به دست شبکه اینترنت‌نشال رسانده بود! فیلم ضد ایرانی عنکبوت مقدس را با موضوع شهر مشهد درست کردند | **صفحه ۱۶**

ظلم بزرگی به خود و منابع خدادادی کرده‌ایم

● حسن فرامرزی | گروه گفت‌وگو

● ما چه ظلم بزرگی به خود و نعمات الهی کرده‌ایم که در سال‌های گذشته از منابع خود آن‌گونه که شایسته است، بهره‌برداری نکرده‌ایم. آن وقت رفتار نیاکان ما با آب را ببینید و آن را با رفتار ما در برابر طبیعت قرار دهید. اینکه پدران ما در این سرزمین چطور با خلاقیت شگفت، قنات‌هایی را پدید می‌آوردند که در محدودترین مناطق ماز حیث برخورداری از نزولات جوی می‌توانست بر چالش‌های زیست‌محیطی غلبه کند

از حاشیه تا متن
تقی دژاکام

در جست‌وجوی زمان از دست‌رفته

صفحه ۲

خبر گناه دار!

● غلامرضا صادقیان | سردبیر ماه مبارک رمضان برای رسانه‌ها یعنی کمبود شدید خبر! بیست‌وچند سال پیش در واکنش به فحطی‌خبر در ایام ماه رمضان که در ایران برخلاف قاعده ژورنالیسم حرفه‌ای، متکی به اظهارنظر مسئولان و مدیران است، در یادداشتی در روزنامه کیهان نوشتم فرض اصلی این است که مدیران و مسئولان به این دلیل در ماه مبارک رمضان کمتر حرف می‌زنند، که بیشتر حرف‌های معمول خود را مبطل‌روزه می‌دانند و چون گرسنگی می‌کشند، این ابطال برای‌شان سنگین است فلذا دم می‌بندند و روزنامه‌های ما را نیز که به غلط برای تهیه خبر و گزارش وابسته به کلام مدیران دولتی و نهاده‌ها هستند، به مشکل می‌اندازند تا جایی که در برخی روزها برای جفت‌وجور کردن یک تیتر مناسب کارهای محیرالعقول باید کرد! آن یادداشت که گمان کنم با تیتر «خبر گناه دار!» در کیهان چاپ شد، تحسین سردبیر وقت و همکاران را هم به‌دنبال داشت.

تجربه کمبود خبر در ایام رمضان اما در سال‌های پس از آن یادداشت هم باقی بود تا این فرضیه تقویت شود، ولی اکنون باید امید و انتظار داشت که آن فرضیه واقعاً درست باشد و دلایل دیگری در میان نباشد! فرض جدید خطرناک می‌تواند این باشد که بسیاری از کارگزاران چه در مسئولیت اجرایی، چه در جایگاه نمایندگی مجلس و چه نهادهای دیگر، حرفی برای مردم ندارند، یعنی آنچه می‌گویند، آن چیزی نیست که باسخی به ذهن مشغول مردم باشد. و فرض دیگر اینکه بسیاری از رسانه‌ها نیز دچار همین افتراق شده‌اند، یعنی رسانه‌هایی که دنبال شخصیت‌ها می‌افتند، نه دنبال مردم.

گاهی رسانه‌ها در مطالب اصلی، انگار که فارغ از مردم، مشغول پاسخ‌گویی به یکدیگر هستند! این افت رسانه‌ها البته گریبانگیر همه رسانه‌هاست.

در خبررسانی‌ها هیچ‌گاه خبرهای مثبت دیده نمی‌شود. مثلاً اینکه مدیر آبیاری سیستان و بلوچستان بگوید با پر شدن سدها تا سه سال دیگر استان مشکل آب ندارد، به اندازه خبرهای سیل در چشم نمی‌آید. اگر مدیری بگوید بارندگی‌های خوب امسال با سرسبز کردن غلزارها و مراتع، شرایط پرورش دام را برای سال آتی بهبود می‌دهد، این خبر حتی به اندازه یک هزارم خبر دیگری که از یک صف طولانی گوشت تنظیم بازار منتشر شود، میان مردم بحث نمی‌شود. برخی مسئولان نیز به‌واقع آن‌قدر به هنگام سخنرانی در کلیشه‌های چندده‌ساله مانده‌اند که هیچ حرف تازه و جذابی برای مردم ندارند. و از قبل معلوم است که فلان مسئول در افتتاحیه یک جشنواره ملی چه جملاتی را ردیف خواهد کرد و این آزار دهنده‌ترین بخش ماجراست. کمتر مسئولی برای یک سخنرانی حاضر است وقت بگذارد و مطالعه کند. گاهی هم که نادانسته سراغ اینترنت و ویکی‌پدیا می‌روند، گاف می‌دهند!

بخشی از این معضل به سازو کار خبرگزاری‌های ما بازمی‌گردد که الزاماتی برای حداقل کار یک خبرنگار دارند و خبرنگار مظلوم مجبور است برای برگردن موظفی خود با یک معاون وزیر یا نماینده مجلس که اساساً نه حرف‌زدن می‌داند و نه حرف خاصی دارد، تماس بگیرد و اصرار کند که بر پرتش‌های او جواب دهد! برعکس آن هم هست، یعنی نورسیده‌های عرصه مدیریت و اجرا و نمایندگی که این‌بار آنها با اصرار و خواهش، خود را به صفحات رسانه‌ها تحمیل می‌کنند. چرایی جذب‌نبودن خبر و افتراق رسانه‌ها از مردم و افتراق مسئولان از ارتباط مردمی درست با مردم، رشته‌ای بسیار طولانی دارد و خارج از حوصله یک یادداشت است. فقط کاش همکاران دقت می‌کردند و مسئولان می‌دانستند که طبق یک تعریف جهانی «هر چیزی خبر نیست و هر کس هم نمی‌تواند خبر دهنده باشد. خبر باید بدیع و موقوع باشد؛ حس دهنده زاویه محلی داشته باشد؛ مردم دربار‌هاش از قبل حرف زده باشند و ارتباط برقرار کند».

برای همین وقتی در ماه مبارک رمضان که قرار است فحطی‌خبر شود، نیمی از آن به تعطیلات نوروزی می‌خورد باید خوشحال بود! یا آنکه همیشه به این تعطیلاتی طولانی روزنامه‌ها در نوروز اعتراض داشته‌ام، چیزی که در هیچ‌جای دنیا به این شکل دیده نمی‌شود. به‌ویژه وقتی قانونگذار سابق تعطیلی ۳۹ اسفند را هم به تعطیلی ۱۳ روزه می‌چسباند و حالا اگر قبل ۳۹ اسفند یکی دو تعطیلی ماه قمری هم پیش بیاد و در این میان، بین‌التعطیلیتی نیز ایجاد شود و پس از ۱۳ فروردین نیز همین تعطیلی‌های قمری باشد و باز هم نوعی بین‌التعطیلین در آنجا هم رخ دهد، یکبار سه، چهار هفته‌ای روزنامه‌ها در این‌حال، وقتی خبر گناه دارد و خبر نداریم گویا باید خوشحال بود. و ما خوشحالیم که رمضان آمد، ماه «دهان‌بستن و دیده‌گشادن»، بستن دهان بطون و دهان متون! هر چند خبر اصلی در ماه رمضان است:

آمدن رمضان و عید با‌ماست! اقل آمدن و آن کلید با‌ماست! بریست دهان و دیده‌گشاد! اون نور که دیده‌دید، با‌ماست! در روزه اگر پدید شد، رنج/کنج دل ناپدید با‌ماست! گرم‌یز روزه جان و دل پاک! هر چند تن پلید با‌ماست! روزه به زبان حال گوید! کم شو که همه مزید با‌ماست